

Protokoll

UNGDOMMENS KIRKEMØTE 2009

Rødde folkehøgskole 20.– 24. juni 2009

DEN NORSKE KIRKE

Innhold

Innhold	2
Innledning	3
UKM 01/08 Konstituering, statutter og foretningsorden for UKM	4
<i>Statutter for UKM</i>	4
<i>Forretningsorden UKM 2009</i>	5
UKM 02/08 Orienteringssaker	7
UKM 03/09 Valg	8
UKM 04-09 Kirke som fellesskap – Hva vil det si å være evangelisk luthersk kirke i dag?	9
UKM 05/08 Trosopplæring	12
UKM 06/09 Myndig tru, mangfoldige fellesskap	15
UKM Sak 07/09 Veien videre for det kirkelige ungdomsdemokratiet	18
UKM 08/09 Kirken i møte med kristne innvandrere	21
UKM 09/09 Bærekraft	23
Eventuelt: Resolusjon om samisk ungdom	26
Delegater ved Ungdommens kirkemøte 2009	27
Sekretærer/stab	28
Gjester	28
Vedlegg: Statusrapport fra Den norske kirke	29

Innledning

Ungdommens kirkemøte (UKM) 2009 ble arrangert på Rødde folkehøgskole utenfor Trondheim fra 20.- 24. juni 2009. I år var det delegater fra alle bispedømmene, og en god del av ungdomsorganisasjonene. Det var god spredning blant delegatene i både alder, kjønn og erfaring.

Hovedtemaet for årets UKM var ”Kirke er...”. Først og fremst ble dette temaet belyst gjennom bibeltimer ved prostiprest i Byåsen, Camilla Winsnes, biskop emeritus, Odd Bondevik og avdelingsdirektør for Menighetsutvikling i Kirkerådet, Paul Erik Wirgenes. Flere av sakene på UKM ga også gode innspill til temaet (og motsatt).

UKM hadde i år gleden av å starte i Øysteinshallen i Bispegården. Og fungerende domprost Bodil Slørdal, Paul Erik Wirgenes og utsendinger fra den Islandske kirken kom med hilsener ved åpningen lørdag 20. juni.

Åpningsgudstjenesten ble holdt i Nidarosdomen. På gudstjenesten ble også temaet for UKM belyst. Kristin Mørreaunet, medlem i Utvalg for ungdomsspørsmål prekte og var liturg sammen med Arnt Johan Vinsnes (også medlem i Utvalg for ungdomsspørsmål) og biskop Tor Singsaas.

Lørdag kveld var det plenumssamling med orienteringssaker og hvor delegatene presenterte ”Tilstandsrapport på Den norske kirke” med bispedømmenes ungdomsting/råds og organisasjonenes blikk.

Søndag 21. fortsatte plenum med orienteringssaker og blant annet hilsener fra Kirkerådets direktør Jens Petter Johnsen og Kirkerådets leder Nils Tore Andersen. UKM fikk også en hilsen av leder for Kirkens ressurscenter Elisabeth Torp.

Søndag kveld hadde UKM gleden av å få del i en flott og spennende kveldsavslutning i Byneset kirke hvor fortellere fra Malvik menighet fortalte fortellingen om Den bortkomne sønn . Mandag kveld var UKM på omvisning i Nidarosdomen under ledelse av biskop Tor Singsaas, etterfulgt av englesuppe og kveldsavslutning i Vår Frues kirke i regi av Bymisjonen.

Årets UKM markerte også at ungdomsrådgiver Espen Andreas Hasles avskjed. Han ble takket for innsatsen på UKM's avsluttende plenumssamling.

Totalt var UKM 2009 et flott møte, med intens og god komitéjobbing aktive plenumssamlinger. Delegatene imponerte også i år med både engasjement, kunnskaper og frimodighet til å tale og debattere. Den foreliggende protokollen peker på mye som er av avgjørende betydning for enkeltmennesker, menigheter og kirke og samfunn i årene som kommer.

UKM 01/08 Konstituering, statutter og foretningsorden for UKM

UKM valgte Jovna Z. Dunfjell, Liv Marie Hofseth og Arnstein Bleiktvedt til dirigentskapet for UKM.

UKM godkjente forslag til foretningsorden for UKM 2009.

Innkalling og sakspapirer ble godkjent.

UKM valgte Gunnhild N. Hermstad, Anne Synnøve Ropstad og Ellen Cecilie Triumpf til valgkomite for UKM.

UKM valgte Randi Langkaas, Tonje Kristoffersen og Kristin Frydenlund til tellekorps for UKM.

Vedlegg:

Statutter for UKM

1. Ungdommens kirkemøte arrangeres av Kirkerådets sekretariat. Utvalg for ungdomsspørsmål er med i forberedelser og gjennomføring av Ungdommens kirkemøte.
2. Saker til Ungdommens kirkemøte må anmeldes til Kirkerådets sekretariat senest 14 uker før møtet.
3. Ungdommens kirkemøte behandler saker som angår ungdom i Den norske kirke nasjonalt og internasjonalt. Ungdommens kirkemøte har rett til å anmelde saker til behandling på Kirkemøtet.
4. Ungdommens kirkemøte velger 4 representanter med tale og forslagsrett til å delta på Kirkemøtet.
5. Ungdommens kirkemøte består av to utsendinger fra hver av Den norske kirkes bispedømmer, én samisk utsending fra hver av de tre nordligste bispedømmene, én utsending fra hver av organisasjonene som driver ungdomsarbeid tilknyttet Den norske kirke, medlemmer av Utvalg for ungdomsspørsmål, samt de medlemmer av Bispedømmerådene, Kirkerådet, Samisk kirkeråd og Mellomkirkelig råd, som er under 30 år.
6. Hvert bispedømme sender 2 utsendinger til Ungdommens kirkemøte. Utsendingene velges av og blant bispedømmets Ungdomsråd, som igjen må være valgt på bispedømmets Ungdomsting. Kirkerådets sekretariat kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra dette.
7. Organisasjoner som driver ungdomsarbeid tilknyttet Den norske kirke sender én utsending hver til Ungdommens kirkemøte. Utsendingen oppnevnes av organisasjonens landsstyre eller lignende. Kirkerådets sekretariat kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra dette.

8. Ungdommens kirkemøte skal utføre sitt arbeid i lojalitet mot den evangelisk-lutherske lære.
9. Ungdommens kirkemøte vedtar selv nærmere regler og foretningsorden for gjennomføring av Ungdommens kirkemøte.

Vedtatt av Kirkerådet 16.mars 2004

Forretningsorden for Ungdommens kirkemøte 2009

Plenumsarbeid

1. Ungdommens kirkemøte arbeider gjennom plenumssamlinger og komiteer.
2. Møtet ledes av tre dirigenter. Disse behøver ikke være blant delegatene. Møteledelsen plikter å lede forhandlingene i tråd med de regler som til enhver tid gjelder for Ungdommens kirkemøte og vanlig møteskikk.
3. Ved møtets begynnelse velges et tellekorps og referenter som retter seg etter møteledelsens anvisninger under møtets gang
4. Delegatene tegner seg til innlegg ved håndsopprekning. Det gis anledning til inntil to korte replikker og en svarreplikk til hvert innlegg for å oppklare misforståelser, svare på spørsmål eller lignende
5. Møteledelsen skal, når det er påkrevet, regulere taletid og anledning til replikk. Når møteledelsen ønsker å sette strek, skal det gis adgang til å tegne seg under neste talers innlegg. Møteledelsen har anledning til å redigere talerlisten for å få fram høydepunkter i debatten.
6. Den som tegner seg til forretningsorden, dagsorden, voteringsorden eller for saksopplysning, skal få ordet umiddelbart etter pågående taler. Forslag om å avbryte en sak, oppheve at strek er satt eller gå direkte til avstemning, tas direkte opp til votering.
7. I saker der det skal fattes vedtak, skal behandling i hovedsak skje både i komiteer og plenumssamlinger. En sak går først til behandling i en komité, som diskuterer seg fram til en felles uttalelse, som legges fram for møtet i plenum. En sak kan behandles flere ganger i plenum eller komité. Dersom en komité kommer med en delt innstilling, skal både flertallets og mindretallets innstilling legges fram for plenumssamlingen. Saker kan også behandles direkte i plenum.
8. Delegatene har frammøteplikt til alle komité- og plenumssamlinger. Fravær skal godkjennes av henholdsvis komitéleder og dirigentskapet etter skriftlig søknad.
9. Ungdommens kirkemøte kan gi gjester og andre inviterte talerett. En representant for Metodistkirkens Ungdomsforbund inviteres til å delta på Ungdommens kirkemøte, herunder komitémøtene, med møte og talerett.

Komitèarbeid

10. Kirkerådets sekretariat setter sammen komiteene ut fra de behov man finner er til stede, og oppnevner en leder til hver komité. Lederen har ansvar for å koordinere komiteens arbeid

11. Hver komité skal ha nødvendig sekretærhjelp.

12. Komiteen velger den arbeidsform og organisering som den finner mest hensiktsmessig, herunder opprettelse av underkomiteer.

13. For at en komité skal være vedtaksdyktig, må 2/3 av medlemmene være til stede.

14. Komiteen presenterer sin innstilling ved begynnelsen av behandlingen av den saken komiteen har hatt til behandling. Dersom komiteen leverer en delt innstilling, skal mindretallet også få presentere sitt syn. Det gis like lang taletid til flertall og mindretall.

Avstemninger og valg

15. Før man går til votering, redegjør møteledelsen for voteringsorden. Møteledelsen avgjør voteringsorden i overensstemmelse med god møteskikk, slik at forslag blir tatt opp til votering i logisk rekkefølge

16. Avstemning foretas ved at det vises stemmetegn eller ved skriftlig avstemming. Stemme kan bare avgis ved personlig frammøte. Beslutninger fattes med simpelt flertall. Delegater til Ungdommens kirkemøte har stemmeplikt. UKM kan vedta å fravike dette prinsippet i enkeltsaker.

17. Ungdommens kirkemøte sender 4 representanter med tale og forlagsrett til å delta på Kirkemøtet. 3 representanter velges av Ungdommens kirkemøte og 1 representant utnevnes av Utvalg for ungdomsspørsmål.

Annet

18. Kirkerådets sekretariat får fullmakt til å rette skrivefeil og til å gjøre redaksjonelle endringer i protokollen.

UKM 02/08 Orienteringssaker

Statusrapport for Den norske kirke

UKM 2009 startet med at alle delegatene informerte om hva deres Ungdomsråd, Ungdomsting eller organisasjonen hadde diskutert rundt spørsmålene de var bedt om å forberede og innlede om. Spørsmålene var: Hvilket inntrykk har vi av kirken nå? Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor? Hva er det beste med kirken nå?
Referat fra statusrapporten vedlagt.

Henvendelse fra ressurscenteret – Oppfølging sak 07/2006 (vold og overgrep)

Jenny Skumsnes Moe informerte, og Elisabeth Torp hadde ett innlegg mandag 22.juni.

Reelt demokrati – uttalelse til menighetsråd

Jenny Skumsnes Moe orienterte.

Ung i Kirken

Jenny Skumsnes Moe gjorde rede for Ufung sitt arbeid i 2008/2009.

Strukturer i Kirkerådet

Espen Andreas Hasle informerte om organisasjonsendring i Kirkerådets sekretariat.

Samisk ungdomsarbeid

Ellen Cecilie Triumf orienterte om samisk ungdomsarbeid og utfordringene som ligger på dette feltet. Det er foreslått å opprette ett nytt "Utvalg for samisk ungdom i kirken" (SUNG).
Oppfordret UKM til å komme tilbake med en resolusjon. – *se eventuelt*

Utvikling av en bok for 20-åringene til utdeling

(Marius Berge Eide informerte om at ungdomsrådet i Oslo har jobbet med IKO i forhold til en bok som kan deles ut til 20-åringene.

En "Velkommenbok" for de som kommer til en ny plass eller etablerer seg.

Ønsker innspill under UKM

UKM 03/09 Valg

Val av 3 delegatar til Kyrkjemøtet 2009.

UKM sender fire delegatar til Kyrkjemøtet 2009. Kyrkjemøtet vert halde frå 16.-19.november i Tønsberg. Ein av dei fire delegatane blir utnemnd av Utval for ungdomsspørsmål. Det går fram av forretningsordenen til UKM. Dei tre andre er det UKM som vel.

Disse vart valde på UKM:

Marius Berge Eide, 19 år, Oslo bispedømme

Silje Arnevik Barkved, 23 år, Stavanger bispedømme

Hans Øyvind Granerud, 18 år, Nord-Hålogaland bispedømme

Vara, i prioritert rekkjefølgje:

Johanne Prestegård, 18 år, Agder og Telemark bispedømme

Karianne Endresen, 20 år, Stavanger bispedømme

Anne Lise Ording, 22 år, Hamar bispedømme

Kristian Myhre, 18 år, Møre bispedømme

Val av 4 representantar til Utval for ungdomsspørsmål

Utval for ungdomsspørsmål er eit rådgivande organ for Kyrkjerådets sekretariat og spesielt for Kyrkjerådets ungdomsrådgevar. Ufung skal arbeide med saker som angår ungdom i Den norske kirke nasjonalt og internasjonalt, og har eit spesielt ansvar i gjennomføringa av Ungdommens kyrkjemøte.

Ein vert valt til Ufung for to år av gangen. I løpet av året er det 4-5 møtedagar og møta finn normalt sted på kvardagar i Kirkens hus i Oslo. I tillegg til dette har Ufung kvar sumar ein sentral rolle under UKM, som varar 4-5 dagar. Totalt må ein vere førebudd på å sette av ca 10 dagar årleg pluss litt tid til forberedelse. Reisekostnader vert dekt.

Desse vert valde på UKM:

Jenny Skumsnes Moe, 24 år, Hamar bispedømme

Petter Normann Dille, 25 år, Nidaros bispedømme

Helene Bjerkestrand, 23 år, Tunsberg bispedømme

Arnstein Bleiktvedt, 19 år, Tunsberg bispedømme

UKM 04-09 Kirke som fellesskap – Hva vil det si å være evangelisk luthersk kirke i dag?

UKM 2009 tar til etterretning at en studieprosess omkring det å være evangelisk luthersk kirke i dag er startet med sikte på forberedelse til Kirkemøtet. UKM 2009 er glad for å få bli med i prosessen som åpner opp for viktig refleksjon rundt hva vår evangelisk lutherske kirke er og innebærer. UKM 2009 ber Teologisk nemnd om å ta følgende innspill med i forberedelsesprosessen frem mot en eventuell Kirkemøtesak i 2010:

Den norske kirke, sammen med andre kirker, har dette grunnleggende felles: Bibelen og evangeliet om Jesus Kristus. Å samles rundt evangeliet er utgangspunktet for fellesskapet vårt. Samtidig sier Bibelen også noe mer om det å være et slikt fellesskap. Paulus snakker om at vi er lemmer på Kristi legeme. Det betyr at vi har forskjellige funksjoner og gaver; vi utgjør en helhet til sammen og er avhengige av hverandre. (Se for eksempel 1. Kor. 12, Ef. 4 m.fl.) I Romerbrevet 12, 4 – 5 står det:

Vi har ett legeme, men mange lemmer, og alle lemmene har forskjellige oppgaver. På samme måte er vi alle ett legeme i Kristus, men hver for oss er vi hverandres lemmer.

Som kirke har vi en luthersk arv. Martin Luther var en prest og lærer på 1500-tallet, og satte i gang en stor reformasjon av kirken. Det har ført til at de som fulgte Luthers lære i dag kalles lutherske kirker, slik som Den norske kirke. For Luther var det viktig at evangeliet ble forkynt rett og var grunnlaget for all kristen tro og lære. Sakramentene, som er dåp og nattverd, er også grunnleggende for kirken. Om kirken selv sier Martin Luther bl.a. dette:

Like ens lærer de at det alltid vil forbli én hellig kirke. Men kirken er forsamlingen av de hellige, der evangeliet blir lært rent og sakramentene forvaltet rett. Og til sann enhet i kirken er det nok å være enig om evangeliets lære og om forvaltningen av sakramentene. Men det er ikke nødvendig at det alle steder er ensartede menneskelige overleveringer eller skikker eller seremonier som er fastsatt av mennesker. Som Paulus sier: "Én tro, én dåp, én Gud og alles Far osv." (Hentet fra Confessio Augustana VII)

Er vi bevisst på denne arven, at vi er en evangelisk luthersk kirke?

Hvordan kan Luthers teologi løftes inn i vår tid og virkelighet? I en tid som er preget av ytre krav til for eksempel status og utseende, kan Luthers menneskesyn være befriende når han knytter vår verdi til det vi er i Kristus, frelst og rettfærdiggjort ved Guds nåde alene.

Men denne tematikken kan være vanskelig å gripe. Det er mye høytravende teologi og mange begreper som går over hodet på mange. En gjenkjenner ikke nødvendigvis kirken som evangelisk luthersk, men en identifiserer seg ofte med hva som faktisk skjer og sies der. Om den norske kirke ble mer tydelig på sin Lutherske arv, ville da dette få en konsekvens for menneskers oppslutning om for eksempel dåp og konfirmasjon? Ville prosentandelen av de som går i kirken gå opp eller ned?

En annen årsak til at noen ikke er bevisst på sin lutherske arv, kan være at de ikke har erfaring fra noe annet kirkesamfunn. Gjennom økumenisk, tverrkirkelig og inter-religiøst arbeid vil vi ikke bare få tettere fellesskap med andre kirkesamfunn, men også øke bevisstheten på vår egen identitet. Tettere fellesskap og økt bevissthet om egen identitet er ikke nødvendigvis to motsetninger. Navnet luthersk er ikke relevant i seg selv, men innholdet i luthersk lære er viktig. Derfor bør den gode lære og retning som Luther gir for kirken, gjøres mer kjent og tilgjengelig for den enkelte.

Gudstjenesten som fellesskapets sentrale møtepunkt

Hva vil vi med gudstjenesten? Gudstjenesten er menighetens hovedarena og er det mange mennesker forbinder med kirken.

Gudstjenesten er en handling. Vårt fellesskap med Gud og menighet gir gudstjenesten mening. Gjennom ord og sakrament møter vi Gud. Fellesskapet om Ord og sakrament må derfor ligge i bunn for liturgien, og liturgien må være med å skape og bevare fellesskapet, slik at det igjen vil peke på Gud.

Gud er i kirken, men Gud er også i hvert enkelt menneske og der vi samles. Jesus skapte møteplasser og arenaer hvor mennesker kunne være sammen. Jesus gikk ikke i templet for å gjøre seg selv stor, men møtte folk der de var. Dette gir fleksibilitet. Du trenger ikke å måtte være i kirka, i templet, for å ta del i Kristus. Men ”der to eller tre er samlet i mitt navn, er jeg midt iblant dere”. (Mt. 18, 20)

Evangelisk

Det eneste faste vi har er det som står i Bibelen og evangeliene. De ligger til grunn for alle kirkesamfunn. Det som binder oss sammen blir derfor langt sterkere enn det som skiller oss. Det er Jesus som samler oss uansett andre forskjeller. At vi er klare på Bibelen som vårt fundament er vår styrke som evangelisk luthersk kirke.

Hva sier evangeliet om å være kirke?

At Jesus er både Gud og menneske sier også noe om at vi i kirken både er et menneskelig fellesskap og et samfunn av de hellige. Kristus helliggjør oss når vi samles om ham.

Evangeliet sier også noe om kirkens oppdrag. At den skal være Kristi legeme på jorden i ord og handling (Se Kirkens oppdrag og gjerning).

Luthersk

Fellesskapet i kirken er avgjørende for deltakelse. Ungdom fokuserer derfor ofte mer på fellesskapet enn på identitetsforskjeller og uenigheter.

Likevel er det viktig for oss å holde på Luthers fokus på Kristus. Luther sier at vi blir ikke rettferdige av egen kraft men at alt vi er, er vi i Kristus. Forholdet mellom lov og evangelium er en utfordrende tematikk, men Kristus møter loven med evangeliet.

Vi gjenkjenner at vi har en egen luthersk identitet, men vi ønsker samtidig å fremheve det vi har felles med andre kirkesamfunn. Som luthersk kirke kan vi bidra til dette fellesskapet. At vårt læregrunnlag er evangeliene, at lekfolk kan delta i liturgien og at nattverden er tilgjengelig for alle, er eksempler på hvordan vi som luthersk kirke kan bidra til fellesskap med andre kirker.

Kirken er...

Å være kirke er et begrep som rommer mange betydninger. Kirken er bl.a. et hus, et bygg og et tydelig symbol i folks lokalsamfunn. Kirken rammer inn menneskers liv. Fordi vi har en

folkekirke bør terskelen være lav, slik at vi har plass til mange mennesker og ulike behov. Kirken er også felleskap av de troende. I dette ligger det rom for ulike meninger (Jf. CA 7).

UKM 2009 ser verdien av at Den norske kirke er en folkekirke som når mange. Samtidig ser UKM 2009 behovet for å skape flere rom og arenaer for et dypere trosliv. UKM 2009 verdsetter at kirken gir rom for både tro og tvil og det å få være underveis.

Vi må også fokusere på at noe er uforanderlig. Det uforanderlige i kirken er troen på den treenige Gud, Ordet og sakramentene, dåp og nattverd. Det må vi med frimodighet stå fast ved som kirke, fordi Kristus har lært oss det. Kirken vil alltid være et sted hvor kristne samles.

Liturgisk språk og en del liturgiske ledd er derimot foranderlige. Språk er i kontinuerlig utvikling, og vi må bruke et språk som kommuniserer med tiden vi lever i. Forståelsen av synd er også i endring, for eksempel vil mange etiske problemstillinger variere med historie og kontekst. UKM 2009 oppfordrer Teologisk nemnd til å tydeliggjøre den evangeliske forståelse av forholdet mellom synd og nåde.

Kirkens enhet – den verdensvide kirke

Av Kristus er vi kalt til å være ett. Enhet betyr ikke nødvendigvis enighet. Kirken rommer mange meninger og synspunkter om hvor fokuset til kirken skal være. Mange saker som kirken tar opp skaper uenighet. Men uenighet trenger ikke nødvendigvis føre til en oppsplitting av fellesskapet. Vi samles uansett om det samme, evangeliet om Jesus Kristus. Evangeliet om Jesus Kristus er sentrum i troen og binder oss sammen med alle andre kristne i hele verden.

Vi ser at det er mye som kan splitte og skape avstand mellom Den norske kirke og ulike organisasjoner og i forhold til andre kirkesamfunn. Det er menneskelig naturlig å fokusere på forskjeller, men det som holder oss sammen er viktigere enn det som skiller oss. Vi kan lære mye av å samarbeide med andre; vår kirke trenger ikke å gjøre alt alene. Vi kan høste av andres erfaringer og kunnskap.

Kirkens oppdrag og gjerning

Vi blir ikke frelst ved gode gjerninger, men ved tro. Likevel kan vi ikke unnlate å gjøre gode gjerninger, av tro, slik det står i Ef. 2,8 – 10:

For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.

Kirken skal ikke bare forkynne Jesus ved ord, men ved de gode gjerninger som springer ut av den nåden vi blir møtt med i rettferdiggjørelsen. En kirke uten gjerninger er ikke en levende og virkekraftig kirke.

Kirkens oppdrag er å bringe Jesu frelse til verden ved å forkynne evangeliet. Kirken er derfor noe annet og mer enn det vi opplever ellers i en materialistisk verden. Kirken skal vitne om Guds rike.

Enstemmig vedtatt

UKM 05/08 Trosopplæring

”Trosopplæringen skal alltid ha et fokus på det mest sentrale i kristen tro:

Guds kjærlighet i Jesus Kristus.

Alle er kalt til å leve og vokse i denne troen som gis i dåpen. Trosopplæringens hovedoppgave er å lære å holde alt det Jesus har befalt oss, så vi lever i tro virksom i kjærlighet”.

Trosopplæring er det arbeidsområdet det satses mest på i Den norske kirke for tiden. Kirken har sammen med foreldre og faddere ansvar for å følge opp alle døpte fra første leveår og fram til de er 18 år gamle. Til hjelp i dette er det utarbeidet forslag til ny plan for trosopplæring; Vi deler. Denne er retningsgivende og erstatter Plan for dåpsopplæring i Den norske kirke (1991) og Plan for konfirmasjonstiden (1998). Det forutsettes at det utarbeides lokale planer for trosopplæring i den enkelte menighet. Disse skal revideres med jevne mellomrom for å ivareta fornyelse og utvikling.

Det nye er at planen også skal omfatte aldersfasen 15-18 år. Dette innebærer at det må lages nye tilbud som rettes mot bredden av disse.

Det mest markerte breddetiltaket kirken har per i dag er konfirmasjonen. Etter konfirmasjonstiden er det mange konfirmanter som ikke finner en plass i det kristne miljøet og mister tilhørigheten til kirken og troen. Dette er en utfordring kirken må ta på alvor i tiden fremover.

UKM opplever at forslag til Plan for trosopplæring er et godt utgangspunkt for menighetene til å lage en systematisk og sammenhengende trosopplæring for alle døpte.

UKM 09 ønsker imidlertid at det arbeides videre med disse temaene i siste redigering av Plan for trosopplæring. Det gjelder disse fire temaene:

- innhold og tematikk i trosopplæringen
- arbeidsmåter og tiltak
- breddeperspektivet i reformen
- myndiggjøring og medbestemmelse

Innhold og tematikk

UKM 09 mener at planen er god på dette området, men ønsker at den i større grad vektlegger at unge selv lokalt får mulighet til å komme med innspill om dette.

Innholdet må også legge til rette for et møte med den levende Gud.

Denne tematikken tydeliggjøres blant annet i sak 06/09 ”Myndig tru – mangfaldige fellesskap”: *”Kvar er kyrkja i unge menneske sin kvardag? I oppbrotet frå foreldre, på leit etter eit spennande studie, i jakta etter ein god livspartnar, i spørsmål om kva ein skal gjerne når ein vært gravid utan å planleggje det, i etableringa på ein ny stad, i jobbsøkinga, på leit etter trygg identitet, i spørsmål kring eigen seksualitet, i skilsmissa, i spørsmålet om ein skal døype borna eller ikkje – kvar er kyrkja?”*

UKM 09 ber om at dette anliggende tydeliggjøres i planen.

UKM 09 vil presisere at planen bør oppfordre til at å tenke gjennom hva kirken spesielt kan tilføre denne aldersgruppen.

I fasen mellom 13 og 18 år blir mange bevisste på egen tro og egne meninger. Planen sier at allmennmenneskelige temaer som ungdom er opptatt av kan relateres til troen. Det er helt avgjørende for at det skal være trosopplæring.

Det er viktig å bevisstgjøre ungdom i forhold til å ta gode valg for egne liv. Det er viktig å komme tidlig inn i samtale om disse temaene for å forberede ungdom på hva de kan komme opp i av vanskelige valg, og at noen av valgene kan få større konsekvenser enn man så for seg. Det må ikke være tabu å ta opp vanskelige saker! (Som for eksempel sex og alkohol).

Arbeidsmåter og tiltak

UKM 09 mener trosopplæringsplanen (på side 18) har mange gode forslag på tiltak som kan bidra til trosformidling i aldersgruppa 13-18 år. Vi opplever at disse tiltakene fanger oss.

UKM 09 er glad for at planen nevner mange gode ungdomstiltak som kan bidra til å spre evangeliet på ungdommens premisser. Formen på forkynnelsen, sammen med ordene som blir sagt, er viktig, når budskapet skal nå fram. Formen må appellere.

UKM 09 savner imidlertid at det blir nevnt eksplisitt at internett, film og media kan være viktige elementer i trosopplæringsens arbeidsmåter. Dette er medier de fleste ungdom allerede bruker i sin hverdag og er godt kjent med. I tillegg er dette verktøy som er særlig anvendelige i områder der det er stor avstand mellom folk.

Videre ønsker UKM 09 at lokalmenighetene legger til rette for samtalegrupper rundt tro for ungdom. Det er alt for få tiltak som muliggjør at ungdom kan diskutere sin tro med jevnaldrende og andre. Slike tiltak er essensielle for at ungdom skal få utvikle sin tro og ha et sted å komme med sine spørsmål.

Samtalegrupper kan brukes til å opprette kontakt på tvers av generasjonene. Selv om ungdom ønsker å sette preg på sin trosopplæring er vi avhengig av fellesskapet og de råd voksne og eldre mennesker kan gi etter å ha møtt på egne utfordringer i tro og liv. Dette kan være et steg i retning av at voksne i større grad involverer seg i arbeidet med ungdom, noe som kan være en viktig frivillig ressurs.

UKM 09 understreker viktigheten og mulighetene samtalegrupper gir, og opplever at denne arbeidsmåten ikke får stor nok plass i planen. UKM 09 ber om at dette blir tatt hensyn til i den reviderte planen.

UKM 09 er glad for at det poengteres at ungdom skal ha rett til å bidra til å påvirke og utføre ungdomsarbeidet. Det må også presiseres at det ikke må bli for mange oppgaver som blir lagt på skuldrene til få ungdomsledere, og at de ikke må bli sittende med ansvaret alene. For å få et godt ungdomsarbeid og unngå utbrenthet vil UKM 09 understreke nødvendigheten av fast ansatte i arbeidet med barn og ungdom i menighetene.

Bredde

I kapittel 4 omtales målgruppa 0-18 år i tre bolker. Ungdomsbolken omhandler ungdomsårene 13-18 og beskriver disse årene generelt. Aldersgruppa 13-18 er ingen homogen gruppe. Det er stor forskjell på en 13-åring og en 18-åring, og det er også store forskjeller innad i hvert årskull. UKM 09 mener at dette ikke kommer klart fram i planen. Det er nødvendig at man lokalt deler inn denne gruppa i hensiktsmessige aldersgrupper.

UKM 09 ser at breddetiltak for denne aldersgruppen er en krevende oppgave. Vi mener det er av betydning å vektlegge at bredde ikke bare handler om tiltak som kan passe for mange, men også om en teologisk profil og språk som ikke ekskluderer noen.

Breddetiltak krever store ressurser av ansatte og frivillige medarbeidere. Det er store ulikheter menighetene imellom. For aldersgruppa 13-18 er det noen steder aktivitetstilbud som trekker

mange ungdommer. På mindre steder vil samarbeid mellom flere menigheter kunne gjøre det lettere å få til breddetiltak.

UKM 09 er enig med planen om at kirken kan samarbeide med de kristne ungdomsorganisasjonene og andre lokale arenaer der ungdom er om slike tilbud.

UKM 09 understreker at konfirmasjonstiden allerede er et etablert breddetiltak som kan brukes strategisk i forhold til videreføring av arbeidet før og etter konfirmasjonstiden. Det er ønskelig å få til breddetiltak som kan være en link mellom konfirmantarbeid, arbeidet med kjerneungdom og ikke-aktive medlemmer.

Myndiggjøring og medbestemmelse

UKM 09 mener at det må tydeliggjøres i planen at fra man er 15 år gammel har man stemmerett i menighets- og bispedømmerådvalg.

Ungdom skal ha mulighet til medbestemmelse i alle ledd i direkte ungdomsrelaterte arrangement, men planen bør også vektlegge ungdoms medbestemmelse i menighetens øvrige arbeid. Dette er viktig for at ungdom skal få eierskap til hele det lokale arbeidet. UKM 09 mener at dette ikke kommer klart nok frem i planen.

UKM 09 opplever at det er bra at planen er tydelig på unges medvirkning, men det må tydeliggjøres hvem som sikrer at denne medvirkningen faktisk finner sted.

UKM 09 utfordrer :

- Kirkerådet til å ta anliggender fra dette dokumentet inn i siste redigering av Plan for trosopplæring
- Kirkerådet/Kirkemøtet 2009 og faginstusjonene til å igangsette mer fagutvikling på disse temaene i tiden fremover.
- Alle menigheter til å jobbe godt med sine lokale planer for trosopplæring og strategier på breddetiltak for ungdom, særlig 15 – 18 år, som er en aldersgruppe det har vært få tiltak for tidligere.

Vedtatt mot to stemmer.

UKM 06/09 Myndig tru, mangfaldige fellesskap

Kyrkje er...

Kyrkje er alle døypte, og kjem til syne når truande menneske samlast om ord og sakrament. Vi deler trua på den krossfeste og oppstadne Jesus Kristus. Dette fellesskapet er mangfaldig og samansatt, men Kristus sameinar oss. Vi er alle eitt i Kristus.

Arbeid knytt til og forskning på aldersgruppa 18-30 syner at mange unge menneske ikkje finn sin plass i kyrkja sitt fellesskap. Dette gjer kyrkja fattigare, fordi Den norske kyrkja ikkje klarer å romme sitt faktiske mangfald. Det er eit mål at alle døypte menneske skal kunne oppleve kyrkja som viktig i sitt liv, og ha ein livsrytme som er ramma inn av Ord og sakrament – dette gjeld og for menneske mellom 18-30 år.

UKM 09 er glad for at Kyrkjemøtet tek aldersgruppa på alvor med å reise denne saka.

Aldersgruppa 18-30 er...

Aldersgruppa 18-30 er ikkje ei homogen gruppe, men ei gruppe med mange ulike behov knytt til spørsmål om liv og tru. UKM 09 vil understreke at eit fokus på aldersgruppa 18-30 ikkje ekskluderer andre aldersgrupper – korkje yngre eller eldre. Vi er alle individuelle og unike menneske – uansett alder. UKM 09 vil heller understreke dynamikken mellom generasjonane som ein viktig ressurs i arbeidet med denne saka. Vi treng kvarandre. UKM 09 set denne intergenerasjonalteten høgt.

Det å fokusere særskilt på denne gruppa er likevel viktig. I aldersgruppa 18-30 gjennomlever folk mange eksistensielle utfordringar knytt til oppbrot og etablering. Denne prosessen reiser mange grunnleggjande spørsmål om liv og tru. Dette er ikkje spørsmål som berre er viktige for denne aldersgruppa, men fordi dei lever i ein fase prega av store livsendringar, set dei fokus på spørsmål mange er opptatt av. Dette gjer at vi som kyrkje vert særskilt utfordra på å vere relevante for menneske i aldersgruppa 18-30.

Prosessen så langt har vore...

Prosessen fram mot kyrkjemøtet 2009 har vore prega av at mange menneske med god kompetanse har tenkt om, forska på og arbeidd med denne aldersgruppa. Dette er ein stor og viktig ressurs i det vidare arbeidet Kyrkjemøtet skal gjere.

Gjennom denne prosessen har det mange gonger blitt understreka at aldersgruppa 18-30 er opptatt av relevans og autensitet. Det har også vore pekt på at unge menneske ynskjer å vere subjekt i si eiga tru, og at vi som individuelle og sjølvstendige subjekt leitar etter ei livsnær kyrkje.

Relevant kyrkje er...

I ordboka står det at det å vere relevant mellom anna er knytt til det å vere: interessant, aktuell, vesentleg og avgjerande. I tillegg til dette understrekar forskning at denne aldersgruppa i stor grad knyter relevans til autensitet – å vere ekte i møte med kvarandre. For at kyrkja skal opplevast livsnær må difor denne autensiteten vere gjennomgåande i alt det arbeidet kyrkja driv.

UKM 09 vil understreke at det evangeliet vi som kyrkje forvaltar er aktuelt for alle menneske – i alle aldrar. Utfordringa er difor knytt til formidlinga av denne relevante bodskapen.

Korleis kan evangeliet om Jesus Kristus opplevast som ekte og nærverande for unge menneske i dag?

Relevant og ekte kyrkje uttrykkast i møte mellom menneske som trur. Det er difor avgjerande å reflektere over dei ulike møtestader vi som kyrkje deler.

Møtestader kan vere...

Kyrkja møter menneske på mange ulike arena. Gudstenesta er ein sentral møtestad mellom Gud og menneske. UKM 09 vil likevel understreke at det for unge menneske også kan vere viktig med andre fellesskap enn gudstenesta. Korleis legg vi til rette for slike møtestader?

Mange unge ser ikkje at kyrkja er relevant for dei, og kan til dømes uttrykkje at dei ikkje treng Gud og kyrkja i kvardagen. UKM 09 ser dette som ei stor og viktig utfordring til kyrkja si sjølvforståing. Kvar er kyrkja i unge menneske sin kvardag? I oppbrotet frå foreldre, på leit etter eit spennande studie, i jakta etter ein god livspartnar, i spørsmål om kva ein skal gjerne når ein vært gravid utan å planleggje det, i etableringa på ein ny stad, i jobbsøkinga, på leit etter trygg identitet, i spørsmål kring eigen seksualitet, i skilsmissa, i spørsmålet om ein skal døype borna eller ikkje – kor er kyrkja? Kyrkja må melde seg på banen og syne unge at ho bryr seg om oss og om våre liv! Kanskje er ikkje alltid svar det beste vi kan gje kvarandre, men vi deler trua og kan gå nokre steg saman. Det vi treng er at det vert opna opp for spørsmåla vi har, og at kyrkja kan møte desse på ein god måte. Kyrkja må ikkje være redd for å snakke om det som angår våre liv.

Alle initiativ må vere tilpassa lokal kontekst. UKM 09 meiner difor at det er viktig at alle lokale kyrkjelydar overveier på kva måte dei kan ta opp desse spørsmåla på ein god måte. Korleis kan vi dele meir av liva våre med kvarandre, og på kva type møtestader let dette seg gjere?

Gudstenesta kan vere...

Gudstenesta er ein møtestad for alle generasjonar - også menneske mellom 18-30 år. Arbeidet med denne aldersgruppa har gjort det tydeleg at livsnær forkynning er viktig for at gudstenesta skal kunne erfarast som relevant. Det handlar om å vere ekte i møte med den einskilde og denne sitt liv.

Det er viktig at vi som einskilde menneske i eit stort fellesskap blir sett og møtt på ein god måte. Gudstenesta som møtestad er avgjerande. UKM 09 meiner difor at alle lokale kyrkjelydar må tenkje gjennom på kva måte dei best kan møte unge menneske når dei kjem til gudsteneste.

UKM 09 vil framheve at gudsteneste og kvardagsliv heng saman. Gudstenesta har noko å seie for kvardagslivet, og kvardagslivet har betydning for gudstenesta. Det er difor viktig at gudstenesta blir ein stad der unge menneske kan møte ekte og sann forkynning om både liv og tru. Autentisk og livsnær forkynning rommar både veikskap, tvil, glede og undring. Kanskje er det nokre gonger naudsynt at dei dogmatiske rette, men ofte vanskelige og livsfjerne orda, må vike for den personlige forteljinga. Den forteljinga som kan hjelpe oss til å se oss sjølve i ein større samanheng. Sånn kan også forkynninga vere med på å formidle den ekte sanninga om liva våre. Den sanninga som rommar både det sterke og det svake. Gudstenestereforma tar og for seg kva bibeltekstar som skal nyttast i gudstenester gjennom kyrkjeåret i tekstrekkene. UKM ønskjer at det i desse skal trekkjast fram bibeltekstar som belyser tema menneske i

denne aldersgruppa ønskjer å treng å høyre om. Døme på slike tema er: Oppbrot, val, relasjonar, etablering og identitet.

Gudstenestereforma er ei reform som legg til rette for økt involvering i gudstenesta. UKM 09 vil gjere særleg merksam på at ei autentisk og livsnær gudsteneste ikkje berre er fokusert på dei orda som vert forkynt. Ein slik gudsteneste er og open for andre uttrykk for trua – gjennom initiativ frå grupper i den lokale kyrkjelyden. Dette kan også bety økt lek deltaking og at preikestolen blir opna

Saman er vi...

Kyrkja er alle døypte, og kjem til syne når truande menneske som samlast om ord og sakrament. Denne samlinga om evangeliet er vi saman om. Arbeidet med aldersgruppa 18-30 er ikkje noko som Kyrkjerådet eller sokneråda gjer for ei særskild gruppe, men eit felles prosjekt som vi står saman om. Vi unge kan ikkje berre vente på gode planar og fikse idear, men vi må også sjølve vere aktive og deltakande i den kyrkja der vi, ved trua, har vår sjølvsgatte plass.

Vi lever i ei verd i stadig endring og kyrkja vår er ein del av stadig nye kontekstar. Gjennom alle oppbrot og nyetableringar kan vi tru på ein Gud som er med oss. Saman ber vi ei viktig oppgåve i å stadig formidle evangeliet i dei ulike samanhengane vi lever i. Korleis kan vi på best mogleg måte vere ei relevant kyrkje for alle menneske – også oss mellom 18 og 30 år?

UKM 09 vil oppfordre Kyrkemøtet 2009 til å legge særleg vekt på:

1) Møtestader utanfor gudstenesta

- Korleis kan vi lokalt legge til rette for at vi deler meir av liva våre med kvarandre – både dei vanskelige og dei gode erfaringane?
- Har kyrkja noko å gi til oss som er lukkelege, som seier at vi ikkje treng Gud i kvardagen?
- Har kyrkja noko å gje til oss som er lukkelege, og i tilfelle kva?
- Har kyrkja noko å gje til oss som seier at vi ikkje treng Gud i kvardagen, og i tilfelle kva?
- På kva type møtestader kan vi ivareta desse behova?

2) Gudstenesta

- Korleis kan vi skape gudsteneste som vert møtestader der den einskilde vert møtt og sett?
- Korleis kan vi gjere det enkelt å komme med initiativ til den lokale kyrkjelyden sin gudstenestefeiring, og slik være med på å skape livsnære og autentiske gudstenester?
- Korleis vil vi forkynde evangeliet inn i unges kvardag?

3) Vidare forskning på aldersgruppa 18-30 og vår relasjon til kyrkja

- Korleis kan vi stimulere til vidare forskning og fagutvikling på aldersgruppa 18-30?
- Korleis kan vi i våre lokale kyrkjelydar finne arbeidsmåtar som passar i vår kontekst, og som kan hjelpe oss til å få auge på dei behova aldersgruppa har lokalt?
- Kva lurar kyrkjemøtet på om aldersgruppa?

Samrøystes vedteke

UKM Sak 07/09

Veien videre for det kirkelige ungdomsdemokratiet

Adressat: Ufung

Ungdomsdemokratiet i Den norske kirke

Den norske kirke har siden 1993 etablert en egen ungdomsstruktur. Alle landets bispedømmer har nå ungdomsråd og arrangerer ungdomsting. Ungdommens kirkemøte (UKM) forutsetter gjennom sine statutter at disse organene er på plass.

”Hvert bispedømme sender 2 utsendinger til ungdommens kirkemøte. Utsendingen velges av og blant bispedømmets ungdomsråd, som igjen må være valgt på bispedømmets ungdomsting.”

Ungdomsrådene har ulike mandater, arbeidsområder og økonomiske rammer.

Bispedømmerådene har forskjellig dekning av stillingsressurser på ungdomsspørsmål og ulikt fokus på ungdomsdemokrati. Noen ungdomsråd disponerer egne avsatte midler mens andre har midler via bispedømmets budsjetter. Ungdomstingene har ulikt innhold og tidspunkt og utfordringer i forbindelse med gjennomføring og deltakelse.

Selv om det i dag finnes mange ordninger for ungdomsdemokratiet omfattes ikke ungdomsstrukturen av kirkeloven.

UKM ser at det er store forskjeller i bispedømmenes arbeid med ungdomsdemokratiet og ønsker gjennom en høring å få belyst både likheter, ulikheter og mulighetene i det videre arbeidet med ungdomsdemokrati. UKM ser at det er viktig å beholde et lokaltilpasset arbeid med ungdomsting og ungdomsråd, men ønsker at høringen ser på mulighetene for en enhetlig ramme for innhold og organisering. Dette kan gjøres gjennom høringssvar på hva ungdomstinget og ungdomsdemokratiet er.

Hva er hensikten med ungdomsdemokrati?

Ungdom skal ha en tydelig stemme og innflytelse i kirken fordi de er en del av den. Gjennom medbestemmelse og deltakelse høster unge erfaringer med kirkens demokrati.

De siste årene har UKM behandlet og vært med å sette saker på agendaen. Med deltakelse på kirkemøte har UKM tilført viktige synspunkt og innspill fra unge i kirken. UKM og UKMs delegater på kirkemøte får ofte positive tilbakemeldinger på sine bidrag og sin frimodighet. UKM fungerer også inspirerende og rekrutterende til andre råd og utvalg i Den norske kirke. I 2008 inngikk et samlet Storting en bred avtale om forholdet mellom kirke og stat. Forliket innebærer en satsning på å styrke demokratiet, basert på innstillingen fra Bakkevig II-utvalget.

I denne innstillingen heter det blant annet:

”6.8 Tiltak for å stimulere ungdom til deltakelse i det kirkelige demokratiet

Arbeidsgruppen foreslår at ordningen med at fire representanter valgt fra Ungdommens Kirkemøte har tale- og forslagsrett på Kirkemøtet videreføres. Forutsetningen for at dette kan fortsette er at alle bispedømmer har en fast ordning med ungdomsutvalg og ungdomsting med regelfestet representasjon for menighetene. På nasjonalt plan må det finnes et Utvalg for ungdomsspørsmål og et årlig Ungdommens kirkemøte. Dette fastsettes i regelverk gitt av Kirkemøtet. Formalisering av en egen ungdomsstruktur i kirken skal ikke erstatte representasjon av ungdom i kirkens valgte organer, men fungere rekrutterende, som opplæring i demokrati og som viktige høringsinstanser som skal sikre at ungdommens stemme blir hørt i kirken. (...) Formalisering av ungdomsstrukturen vil medføre at det må innarbeides faste budsjettposter og stillingsressurser slik at strukturen kan fungere.”

Bakkevig II-utvalget påpeker også at ” når kirkelige organer tilføres økt beslutningsmyndighet, innebærer dette i seg selv en styrking av det kirkelige demokrati.”

Lovfesting av ungdomsdemokratiet

UKM forstår formalisering av ungdomsstrukturen først og fremst som en lovfesting og forankring av den eksisterende strukturen med UKM, Ufung, Ungdomsting og ungdomsråd. Lovfestingen og forankringen har som ønsket mål å vitalisere og inspirere unge til medbestemmelse og deltakelse. På sikt kan beslutningsmyndighet økes og demokratiet styrkes. Med en lovfesting er det viktig å innarbeide faste budsjettposter og stillingsressurser slik at strukturen kan fungere. Lovfestingen av en egen ungdomsstruktur i kirken skal ikke erstatte representasjon av unge i kirkens valgte organer.

Høring

I det videre arbeidet med denne saken ønsker UKM å hente inn og belyse alle aspekter ved dagens ungdomsdemokrati. Slik kan man få et godt grunnlag for en framtidig lovfesting og den videre behandlingen på neste års UKM. Derfor ber UKM kirkerådet ved Ufung å utforme en høring i tråd med forslagene i saken og mener det vil være en god arbeidsform.

UKM ber om at høringen behandles i et fellesmøte mellom bispedømmeråd og ungdomsråd for å sikre bevisstgjøring og eierskap i det videre arbeidet i begge organer. Det vil være tjenelig at høringen kommer etter tiltredelsen av nytt bispedømmeråd; på den måten kan man også legge grunnlaget for et godt samarbeid mellom bispedømme- og ungdomsrådene. Det er viktig å involvere barne- og ungdomsorganisasjonene i denne høringen og UKM ber Ufung finne den mest tjenelige måten å organisere dette på.

Innholdet i høring

Høringen bør inneholde en kort beskrivelse av dagens situasjon i bispedømmene når det gjelder ungdomsråd, ungdomsting, ungdomsrådsgiver og demokrati.

UKM ser for seg at denne delen av høringen kan inneholde disse spørsmålene:

- Hvor mye midler brukes på ungdomsstrukturen i deres bispedømme? Herunder ungdomsting, ungdomsråd og andre relaterte aktiviteter.
- Har dere en ungdomsrådsgiver? Hvilke arbeidsområder ligger til denne stillingen i dag?
- Hvordan brukes stillingen inn mot ungdomsdemokratiet/ kirkedemokrati?
- Hvilke arbeidsformer har ungdomsrådet og ungdomstinget og hvordan fungerer rekrutteringen til disse?

Den andre delen av høringen bør inneholde momenter til en fellessamtale mellom bispedømmerådet og ungdomsrådet.

UKM foreslår følgende spørsmål til samtale:

- Hva er ungdomsdemokrati?
- Hvordan ser dere for dere den videre utviklingen av ungdomsdemokratiet i deres bispedømme?
- Hvilke hovedutfordringer møter ungdomsdemokratiet?
- Hvor demokratisk er bispedømmets ungdomsstruktur nå og hva kan eventuelt bedres?
- Hva kan gjøres for å øke deltakelse på ungdomsting? Herunder informasjon og PR.
- Hva bør ungdomstinget være?
- Hvilke samarbeidsformer kan bispedømmerådet og ungdomsrådet ha?
- Hvordan fungerer samarbeidet med de kristne ungdomsorganisasjonene?
- Hvilken rolle bør organisasjonene ha på UKM?

Høring til organisasjonene

UKM foreslår følgende spørsmål til organisasjonene:

- Hvilken rolle bør organisasjonene ha på UKM?
- Hvordan opplever dere samarbeidet med bispedømme/ og ungdomsstrukturen i Den norske kirke?
- Hvordan ønsker deres organisasjon å delta?
- Er ungdomsstrukturen i Den norske kirke kjent i deres organisasjon?

Samling for alle ungdomsråd og organisasjoner

UKM ber kirkerådet arrangere en helgesamling for alle landets ungdomsråd, døvekirken ungdomsråd LUD, de kristne ungdomsorganisasjonene og SUNG eller representanter fra samisk ungdomsarbeid. UKM mener at en slik samling vil bidra til inspirasjon, erfaringsdeling og gagne prosessen for denne saken. Det vil være viktig at både bispedømmeråd og kirkerådet setter av penger til dette, slik at det kan gjennomføres før neste UKM. Forslaget om en slik samling har ofte vært ønsket og nevnt i forskjellige sammenhenger og UKM tenker at dette er et godt tidspunkt for å gjennomføre dette. Den viktigste grunnen for å ha en slik samling er at det kan skape en felles forståelse for arbeidet.

Enstemmig vedtatt.

UKM 08/09 Kirken i møte med kristne innvandrere

Kirkemøtet (KM) skal til høsten behandle en sak om menighetenes møte med kristne innvandrere. Ungdommens kirkemøte (UKM) og KM har tidligere drøftet innvandring, integrering og møtet med innvandrere med annen tro (KM 6/05 og 11/06, UKM 07/05 og 08/06). Når man snakker om saker som dette, er det lett å ende opp med mange fine ord som blir lite konkrete og så uklare at ingen føler ansvar. Denne saken taler direkte til oss selv og gjør alle ansvarlige.

”...*jeg var fremmed, og dere tok imot meg;...*” (Matteus 25,35)

Kirken er...

Vi vil at Den norske kirke skal være en åpen folkekirke hvor det er rom for ulike kulturers trosuttrykk, og åpen for alle mennesker som vil være en del av fellesskapet hvor troen på Jesus Kristus er grunnlaget.

Norge er et flerkulturelt samfunn, og det bor innvandrere og etterkommere av innvandrere i hver eneste kommune. Dette må Den norske kirke ta på alvor og forholde seg til. Kirken er ikke bare en bygning og en organisasjon, men et *fellesskap* av enkeltmennesker. Det er i møte mellom enkeltmennesker inkludering starter, og dette utfordrer hver enkelt av oss. Inkludering handler både om å gi og å få. Det handler om at enkeltmennesket kan gi av seg selv og samtidig la seg bli preget av fellesskapet.

Den norske kirke i møte med kristne innvandrere

Troen er noe av det som berører mennesker på det dypeste planet i livet og kirken har derfor en mulighet og et ansvar for å inkludere kristne innvandrere i fellesskapet. Ulik kulturell og religiøs bakgrunn skaper både muligheter og utfordringer.

Kirken må inkludere og dette gjøres ikke ved å arbeide *for* innvandrere, men ved å arbeide *med* dem. Dette betyr at de må involveres i hele prosessen i forhold til et kristent arrangement. Det må ikke lages kristne arrangement for dem, bare sammen med dem. Arbeidet med inkludering må først og fremst skje mellom enkeltindivider, ikke bare mellom lederne i de ulike gruppene.

Det er svært viktig at Den norske kirke er åpen og inkluderende, men dette må ikke føre til at vi blir uklare i vår forkynnelse av evangeliet. I et flerkulturelt og sekularisert samfunn trenger vi en kirke som er tydelig på hva den tror på. En slik tydelighet vil skape trygghet for oss selv, og ivareta våre verdier. Samtidig vil en slik tydelighet gjøre det lettere for innvandrere å føle seg inkludert, fordi det gir forståelse for vår tro og religiøsitet. Vi ser også at innvandrere ofte kommer med en kulturell bakgrunn som er sterkere preget av religion og søker dette når de kommer til et nytt land.

Menigheten i møte med kristne innvandrere

Å møte nye kulturer kan oppleves både skremmende og fremmed. Vi har alle fordommer i møte med andre mennesker og dette er det viktig å være bevisst på. Kirken må være med på å motarbeide disse med kunnskap og holdninger. Man bør fokusere på likeheter framfor forskjeller. Kunnskap og trygghet om egen tro og tradisjoner, kan være med på gjøre oss mer åpne for nye impulser og endringer. Menigheten har en stor utfordring i å legge til rette for gode møteplasser. Innvandrere må sees på som en ressurs, de kommer med erfaringer og

kulturuttrykk som kan berike fellesskapet. Møte mellom kulturer kan gi oss nye perspektiver på livet og troen. Ulike språk kan åpne opp for forskjellige perspektiver på bibeltekster og religiøse begreper. Språkforskjeller krever også tilrettelegging ved for eksempel tolker. Her kan man ofte bruke frivillig ungdom i menigheten.

Den nye gudstjenestereformen er en god mulighet for inkludering, fordi den innbyr til at alle skal være med i planleggingen, gjennomføringen og evalueringen av gudstjenesten. Inkludering begrenser seg ikke bare til gudstjenesten, men må gjennomsyre alle aktiviteter i kirken. Flerkulturelle innslag må ikke fremstilles som eksotiske, men være en naturlig del av menighetens aktiviteter.

Det er viktig at menigheten er åpen for de innvandrerne som kommer. I menigheter med asylmottak er det viktig at kirken viser at de er tilgjengelig også for kristne der. Samtidig har alle et ansvar for sin egen deltakelse i fellesskapet. Den norske kirke kan lære mye av andre kulturers gjestfrihet. Når man kommer til en ny menighet, må man føle seg velkommen, tatt imot og invitert med i kirkens arbeid. Dette har alle i menigheten ansvar for. Hvis dette skal fungere i praksis mener vi også at noen må ha spesielt ansvar for det.

Vi i kirken har en spesiell mulighet til å være et inkluderende fellesskap, fordi vi har troen som felles grunnlag. Troen formes av den kulturen den er en del av, det kan være en utfordring fordi innvandrere kan føle seg fremmede i våre gudstjenester. Inkludering handler om at alle skal ha noe de kjenner igjen og som er ”deres”, men samtidig gå inn i et fellesskap. Det er viktig at alle som deltar er åpne for nye ting. Det er viktig at alle som deltar er åpne for nye ting fordi alle gudstjenester kan ikke passe for alle alltid.; alle gudstjenester kan ikke passe for alle alltid. Det viktigste er at vi har et felles grunnlag; *en tydelig kirke med fokus på evangeliet og troen.*

UKM 09 utfordrer derfor

- deg

- til å bli mer bevisst ditt ansvar som enkeltmenneske, i ditt møte med kristne innvandrere.
- til å bli mer bevisst på dine egne holdninger og fordommer.

- menighetene

- til å styrke oppfølgingen av nye mennesker i menigheten.
- til å jobbe med konkret oppfølging lokalt.
- til å ta kontakt med kristne innvandrere der de er.

- Ungdomsrådene

- til å samtale med kristne innvandrerungdommer.
- til å ta saken med i videre diskusjon i bispedømmet.

- Kirkemøte

- til å ta med våre perspektiver i det videre arbeide med saken.

Enstemmig vedtatt

UKM 09/09 Bærekraft

Flommen i fjor var den største jeg kan huske. Vannet steg her på øya, og folk satt på takene og ropte på hjelp. Hvis naturkatastrofene blir flere og sterkere, vil det ramme oss hardt.

Asha, 16, Bangladesh

Kampen mot global oppvarming er inspirert av vår innerste religiøse overbevisning om livets mening, og er et dypt åndelig spørsmål som inkluderer rettferdighet, fred og håp om en fremtid i kjærlighet og solidaritet med alle mennesker og med hele skaperverket.

Uppsala interreligiøse klimamanifest, 2008

Bakgrunn for kirkens engasjement

Jordens liv er truet av naturødeleggelser og klimakrise. Forurensinger skapt av mennesker er en hovedårsak til klimakrisen. Det er først og fremst den rike delen av verden som er ansvarlig for ødeleggelsene, mens det er utsatte mennesker, urfolk og mennesker i den fattige delen av verden som rammes først og hardest. Klimaendringene er reelle, og de rammer nå. Den gode nyheten er at de menneskeskapte klimaendringene også kan reduseres av mennesker.

Ethvert menneske som glemmer at det er en del av den store livsveven vil til slutt plyndre og utbytte jorden. (Hentet fra filmen Veiviseren av Nils Gaup)

UKM behandlet i 2007 en sak om miljø og bærekraft (04/07: Økologisk tro). Her ble det lagt vekt på at kirkens engasjement for en bærekraftig forvaltning av jorda er dypt (komite) forankret i kirkens tro.

Gud som har skapt og hver dag skaper jorda, Jesus Kristus som viste Guds solidaritet med skaperverket ved å bli menneske og som gjennom sin oppstandelse fra de døde gjør en ny himmel og en ny jord mulig.

Å være kirke er å forkynne dette. Det utfordrer oss til å daglig ”jobbe for at jorda skal bli frisk, og se Gud rike tre fram.” Dette er også en del av Den hellige ånds gjerning i blant oss, som ”åpner øynene våre og setter oss fri til å se om igjen vår søsters og brors ansikt”.

UKM 2007 utfordret både politikere, kirkelige organer, menigheter og enkeltpersoner til aktive valg til beste for jorda vår. Denne gangen legger UKM mest vekt på de politiske, overordnede perspektivene. Grunnen til det er at verdens ledere samles til klimatoppmøte i København i desember 2009. Dette møtet kan bli av avgjørende betydning for klodens fremtid. Verdens ledere utfordres til å bli enige om en ambisiøs, bindende avtale som vil begrense den globale temperaturøkningen til 2 grader¹. For å få alle land med på dette er det avgjørende at avtalen er rettferdig ved at rike land tar hoveddelen av kostnadene, både økonomisk og praktisk.

Kirke i et globalt fellesskap

Som kirke utfordres vi på en spesiell måte av klimaendringene. Å være kirke er å være del av et verdensomspennende fellesskap. Dette fellesskapet rommer bredden av erfaringer med klimakrisen; fra kvinnene i Kenya som må gå lenger etter vann etter hvert som vannkildene tørker ut, til befolkningen på øyer i Stillehavet som står i fare for å forsvinne

¹ 2 grader er i følge klimaeksperter grensen for når klimaendringene blir selvforsterkende og dermed langt vanskeligere å stoppe.

og reindriftsfolk i arktiske områder vil få dårligere livsgrunnlag. Kirken må lytte til og formidle disse erfaringene.

Klimaendringene vi merker i Kenya nå, gjør det stadig vanskeligere å leve av jordbruk. Vi har ingenting å spise og ingenting å selge. Hvis dette fortsetter, vil det stoppe utviklingen i Kenya og gjøre oss enda fattigere. Det går hardest ut over dem som ikke har utdannelse.

John, 19, Kenya

Å være en del av en global kirke gir oss både ansvar og muligheter. Kirken har blitt kalt ”verdens største sosiale bevegelse”. Gjennom å være til stede lokalt over hele verden og samtidig være del av et globalt fellesskap, har kirken store muligheter til å skape forandring. Det kristne evangeliet er et budskap om frigjøring fra undertrykkelse og om forsoning med Gud, naturen og våre medmennesker. Det inspirerer oss til vern om skaperverket og til kamp for rettferdighet i en verden der ressurser og goder er urettferdig fordelt mellom fattige og rike.

Presten Tafue Lusama fra Tuvalu i Stillehavet var våren 2009 i Norge for å oppfordre folk til å engasjere seg mot klimaendringene. Tuvalu er blant øystatene som risikerer å enten forsvinne helt, eller bli ubeboelige, hvis de internasjonale klimaforhandlingene fortsetter i samme spor som nå. Lusama har deltatt i klimaforhandlingene som representant for Kirkenes Verdensråd, og han opplevde der at hans oppfordring om handling ble lyttet til, men ikke gjort noe med. ”Det som mangler er politisk vilje”, sa Lusama.

Tross bred enighet om at ”det haster å gjøre noe”, har verdens politiske ledere til nå ikke hatt vilje og evne til å gjennomføre de store grepene som er nødvendig for å redde jorden fra klimakrisen. Til tross for politiske målsettinger om reduksjon, fortsetter utslippene å vokse. Dette er også tilfelle i Norge. Skal vi få til globale reduksjoner i klimautslippene som virkelig nytter, trengs det ambisiøse internasjonale avtaler og en nasjonal politikk i de rike landene som raskt gjør at utslippene reduseres.

Tillitskrise i klimaforhandlinger

Tillitskrisen mellom fattige og rike land vanskeliggjør de internasjonale klimaforhandlingene. De rike landene hevder at klimakrisen ikke kan løses uten at voksende økonomier som Kina og India er med.

Fattige land krever at rike land, som de hevder både har skyld i klimakrisen og best muligheter til å løse den, må gå foran.

Vi bor i verdens nest rikeste land og har bygd vår velstand på forurensende olje og gass. Selv om alle land må gjøre en innsats i kampen mot klimaendringene, er det klart at det er de rike landene som har mye av ansvaret for at klimakrisen har oppstått og som derfor bør ta på seg de største forpliktelsene. For å løse tillitskrisen i klimaforhandlingene bør god kommunikasjon vektlegges, og rike land må redusere sine utslipp og gå foran i utviklingen av bærekraftig teknologi.

UKM har vært en pådriver for klimaengasjementet i Den norske kirke og fortsetter i år dette engasjementet. Når kirken og andre sosiale bevegelser legger press på politikerne for å oppnå en politikk som skaper rettferdighet, kan det føre til at noe som i utgangspunktet blir sett på som urealistisk blir mulig å gjennomføre. Et eksempel på dette er kampen for sletting av fattige lands gjeld, som ble kjempet frem av kirker og organisasjoner i hele verden på 1990- og begynnelsen av 2000-tallet. I klimadebatten ser vi nå at det samme begynner å skje. Et eksempel på det er den norske debatten om hvordan Oljefondet (Statens pensjonsfond Utland)

skal investeres: Kirkemøtet 2007 fulgte UKMs oppfordring om å utfordre regjeringen til å investere oljefondet i klimatiltak. I april 2009 varslet finansministeren at en del av oljefondet skal settes av til klimatiltak. Press fra kirken og andre organisasjoner har vært viktig her.

I forbindelse med det kommende Klimatoppmøtet i København i desember utfordrer UKM 2009 regjeringen til å arbeide for en rettferdig internasjonal klimaavtale som:

- effektivt og raskt bremser global oppvarming
- sikrer fattiges rett til utvikling og livsutfoldelse
forplikter Norge og resten av den rike del av verden til å ta hoveddelen av kostnadene

Tenkepause

I 2007 rettet UKM søkelyset mot petroleumsindustriens konsekvenser for klimaet, ikke minst for fattige land. Den norske kirke og øvrige kirkesamfunn har i prosjektet ” Bærekraft og skaperverk ” tatt oppfordringen fra UKM 2007 på alvor og gått inn for en fem års tenkepause i tildeling av nye oljefelt på norsk sokkel. For mange lokalsamfunn, særlig langs kysten, vil dette innebære en betydelig forsakelse. Å pålegge allerede sårbare samfunn slike kostnader utgjør et etisk dilemma. Også dette er et ansvar hele samfunnet må bære i fellesskap.

UKM utfordrer regjeringen til å følge opp kirkenes oppfordring om fem års tenkepause i oljeleting og bruke pausen til:

- en prinsipiell debatt om olje- og gassvirksomhetens plass i norsk næringspolitikk i lys av klimakrisen
- en grundig opptrapping av forskning og utdanning knyttet til fornybar energi
- implementering av teknologiske løsninger som ivaretar bærekraft og miljøhensyn
- utvikling av utslippsfri petroleumsutvinning
- implementering av Norges forpliktelser i en rettferdig klimaavtale
- ivareta sårbare kyst- og distriktskommuner som mister verdifulle arbeidsplasser gjennom en slik pause

Ei jord i arv

UKM 09 oppfordrer velgere og politiske partier til å:

- legge vekt på spørsmål knyttet til rettferdig fordeling, bærekraft og miljø ved det kommende stortingsvalget.
- spørre seg selv om vi som nest rikeste land er villige til å ta en del av ansvaret, tross bekostning av at vi alle, som den norske befolkning, kanskje må forsake noe som et forbrukersamfunn

UKM 09 vil peke på at dette er helt nødvendig for at jorda vår også skal være ei jord for kommende generasjoner.

Enstemmig vedtatt

Eventuelt: UKM Resolusjon om samisk ungdom

UKM 09 aksepterer ikke at det ikke finnes kristne aktiviteter for samisk ungdom og ser viktigheten av å fremskynde prosessen.

UKM 09 vil oppfordre Samisk Kirkeråd å sette i gang med å opprette et utvalg for samisk ungdom snarest.

Delegater ved Ungdommens kirkemøte 2009

Oslo bispedømme

Jonathan Lakmal Grell
Marius Berge Eide

Borg bispedømme

Frøydis Ingjerdvingen

Hamar bispedømme

Henrik Sanne Haugli
Anne-Lise Ording

Tunsberg bispedømme

Arnstein Bleiktvedt
Andreas Nornes
Helene Bjerkestrand (bispedømmerådet)

Agder og Telemark bispedømme

Johanne Prestegård
Ingrid Breilid Svendsen

Stavanger bispedømme

Karianne Endresen
Silje Arnevik Barkved

Bjergvin bispedømme

Kay Even Hægland
Lars Bjarte Nesheim

Møre bispedømme

Målfrid Isene
Kristian Myhre

Nidaros bispedømme

Ingrid Anna Teigen
Håvard Aagesen

Sør-Hålogaland bispedømme

Kristin Bremnes
Ann Louise Hansen

Samisk kirkeråd

Ellen Cecilie Triumpf

Nord-Hålogaland bispedømme

Hans-Øivind Granerud
Julian Ravn Lysvik
Solveig Marit Liland (bispedømmerådet)

Acta – Barn og unge i Normisjon

Jacob Smørdal

Changemaker

Ragnhild Stav

Norges KFUK-KFUM

Julia Dahr

Norges kristelige Studentforbund:

Håvard Ihle

Ung kirkesang

Liv Marie Hofseth

Utval for ungdomsspørsmål:

Gunnhild Nordgaard Hermstad
Jenny Skumsnes Moe
Jovna Zahkarias Dunfjell
Petter Normann Dille
Birgitte Lerheim
Arnt Johan Vistnes
Kristin Mørreaune

Sekretærer/stab:

Kristin Frydenlund, Kirkerådet

Beate Fagerli, Kirkerådet

Randi Langkaas, Kirkerådet

Espen Andreas Hasle, Kirkerådet

Vidar Kristiansen, Kirkerådet

Elisabeth Hoel rådgiver ungdom Hamar bispedømme

Inger Hvindenbråten, rådgiver ungdom Nord-Hålogaland bispedømme

Christfried Kaul, rådgiver ungdom og undervisning Møre bispedømme

Tonje Kristoffersen, rådgiver ungdom Oslo bispedømme

Anne Synnøve Ropstad, misjons- og ungdomskonsulent Bjørgvin bispedømme

Odd Erik Stendahl, rådgiver ungdom Nidaros bispedømme

Gjester:

Odd Bondevik, biskop emeritus

Jens-Petter Johnsen, direktør Kirkerådet

Paul Erik Wirgenes, avdelingsdirektør Kirkerådet

Erla Bjørk Jonsdottir, Islandske kirken

Margaret Oløs Magnusdottir, Islandske kirken

Morten Ødegaard, observatør Hamar

Vedlegg UKM Statusrapport for Den norske kirke

Referat fra orienteringen.

Stavanger bispedømme

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Vidt bispedømme, bygd og by. Store forskjeller. Kirka har vært stabil i mange år. Mange frivillige, men mange faste. Stor utfordring at lite ungdommer som går på gudstjeneste. I bygder er ofte fritidstilbud til ungdom drevet av bedehus etc. I byene er det ofte mer i kirkene.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Rekruttere flere folk. Unge og folk generelt. Nå ut til folk i alle aldre, folk som har vokst opp andre plasser. Nå ut med nye reformer, at kirken er et demokrati.

Bygdene – noen steder konflikt mellom kirka og bedehus.

Utfordring å jobbe for samarbeid mellom generasjoner.

Hva er det beste med kirken nå?

Knutepunkt! Positiv til reformer, demokrati, at ungdommer blir hørt, egne valg og egne refleksjoner – åpenhet.

Uten folk er det tung å drive arbeid. Positive til kirka og veldig glad i kirka vår.

Agder og Telemark

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

En hardt arbeidende og engasjert kirke! Fokus på Jesus. Mange gode medarbeidere.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Små og store menigheter. Miljø – åssen skal vi som kirke forholde oss til miljø? Hvordan kan vi best drive misjon i 2009 – både i Norge og i utlandet? Hvor tett tilknytning mellom DnK og staten er hensiktsmessig? En utfordring som må jobbes videre med er å tilrettelegge sånn at alle kan føle at de hører hjemme i kirka. Få ungdom som kommer til gudstjeneste.

Godt og dårlig konfirmantarbeid, forskjellige grader av samarbeid. Hvordan kan vi holde ut spenninger?

Hva er det beste med kirken nå?

Setter pris på at kirka engasjerer seg for ting og saker som ikke nødvendigvis ligger på den skuldre. Trygg og stabil. Tar ungdom på alvor. Engasjerte mennesker. Gud på toppen.

Tunsberg

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Store lokale forskjell. Kirka er litt ubøyelig og konservativ. Godt at vi fortsatt har en statskirke. Kirka er på rett vei med utviklingen

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Vi mener det er mange fordommer og feilaktige syn på kirka vår.

Kan gjøre en bedre innsats for konfirmantene og holde bedre på dem etter konfirmanttiden.

Kirka kunne være mer offensivt og utfordrende. Tenke alternativt når det kommer til gudstjenester.

Hva er det beste med kirken nå?

Det beste er at kirka er i utvikling. Fint at man tar seg tid til forandingsprosesser. Tilbyr et godt felleskap man kan høre til.

Acta

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

DnK er en viktig samarbeidsarena. Begeistret over kirkens satsing på trosopplæring
I noen bispedømmer er det mye i andre lite kontakt mellom Acta og kirken – men uansett oppleves det å vere viktige samarbeidspartnere om å nå ungdom

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Tror og utfordringer – nå dagens unge. Ungdomskulturer – andre spørsmål enn tidligere, oppfatter kirkens praksiser annerledes. Årsstatistikken 2008: dramatisk nedgang i medlemstall for organisasjonene

Hvis vi mener at evangeliet er en Guds kraft til frelse – hvis vi mener det må det føre til nytenkning.

Gudstjenestereformen er flikking på noe som for mange ikke er relevant. Høytids- og hverdagskirke. Mangfold av fellesskap og fellesskapsuttrykk.

Hva er det beste med kirken nå?

En kirke som uttrykker vilje, innsats og seriøsitet. Det beste er arbeidet med å identifisere problemer og handle ut fra det. En mer dynamisk kirke enn før

Oslo

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Kirka engasjerer seg og er endringsvillig. Kirken er samfunnsengasjert og miljøengasjert

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Kirken trenger en tydeligere profil. Redd for å mene noe om mye. Vanskelig for folk å forstå hva kirken mener.

Kirka glemmer innimellom at de er kirke, blir ofte litt for kule. Ofte på grunn av mange konkurrerende tilbud. Mye annet som er attraktivt. Mye som ”stjeler” folk fra kirka.

Ting tar tid. Byråkrati.

Trenger å bli mer moderne og mer demokratisk

Hva er det beste med kirken nå?

På vei til å bli mer åpen kirke.

Gud i storby – Oslohimmel – får folka ut i gatene. Synlig – viser at unge folk er engasjert i kirka. Diakoni – gå ut og møte folk. Gateprest for ungdom er et godt eksempel på det.

Jesusfokus – samarbeid med andre kirke og trossamfunn i Oslo.

Bjørgvin

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Veldig avhengig av den lokale menigheten. Forskjellig måte å være kirke på.

Mange føler seg hjemme i kirka – men ikke alle (for noen er kirken for liberal, for noen for konservativ)

Folk på gata: Har ikke kunnskap – føler seg ikke hjemme. Kirken er traust og kjedelig.

Skaper engasjement. Alle har en mening om kirka – dåp, konfirmasjon giftermål.

Engasjement er det om kirka. Kirka er en del av et politisk spill i stedet for en sunn kristen kirke med Guds ord i bunn. Mangel på kunnskap. Lite om kristendom i skolen.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Prestene snakker ofte over hodet på folk. Mer livsnær temaer.

Inkludering – stor utfordring.

Splittelse. Alle skal under samme tak? Store forskjeller i måten å tenke på. Alle skal inn under samme tak...

Hva er det beste med kirken nå?

Når ut til utrolig mange mennesker med evangeliet om Jesus.

Kirka står fortsatt sterkt

Mye godt diakonalt arbeid, mye inkludering.

Ung kirkesang.

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Vi strir med mange parallelle reformer som kommer ovenfra. Endringsstress. Konsekvensene av Kirkeloven fra 96 er ikke innarbeidet. Skulle fått en rådskirke, men har fått en stabskirke.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

1. Trosopplærings- og liturgi, omsorg., valgordninger og demokrati. Foregår veldig mange ting på en gang – ikke alle har samme forutsetninger for å gjennomføre de mange reformene. Dette fører til for lite fokus på kjerneoppgaver
2. Kirken er for lite konkurransedyktig med tanke på lønn og arbeidsmiljø. Opplæring av tilsatte, ledere er viktig.
3. Forutsetningene om demokratisk styre ligg til grunn. Men i praksis er det en "liksomdemokrati". Må være mer fokus på det fremover.

Hva er det beste med kirken nå?

Kristent felleskap for de som besøker gudstjeneste og deltar i barne og ungdomsarbeid.

Møre

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

(Kirka i Møre og Romsdal.) Sterke tradisjoner og verdier. Konservative på en positiv måte. Stor oppslutning om dåp og konfirmasjon.

Oppussings- og forandringsfase neste 10-15 årene. Mange gale prester som slutter de neste årene – nye kommer

Mange bra folk som er engasjerte i menighetene.

Kirke og organisasjoner har et godt samarbeid.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Tre store byer – mye tettsteder og bygd. Mye fjord, ferge. Ungdommer trenger større fellesskap. Men dårlige tilbud på kollektivt transport og lange avstander gjør det vanskelig å delta på arrangement andre steder.

Utfordringer med å legge kirkerom til rette for alle pga. restriksjonar (riksantikvar). Kirkerom er ingen museum.

Savner aldersgruppa opp til 30. Småbarnsfamilier går, men de som er på deres alder som ikke har barn finner vi heller ikke i kirka.

Forkynning er for utydelig og for generelt. For allminnelig og lite oppbyggelig

Hvilken funksjon vil vi at gudstjenesten skal ha?

Hva er det beste med kirken nå?

Samarbeid mellom kirke og organisasjonar med tanke på konfirmanter og ungdom

Utrolig mange muligheter. Når mange mennesker.

Kirka er flink å skape høytidlighet og å lage gode ritualer

Changemaker

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Selv om det foregår mye flott i kirka er det ytre inntrykket ofte at kirken stagnerer. Snakker Det er mye tale. Det bør være mer samtale og handling.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Kirken må kommunisere på en bedre måte hva kirken står for. Dette gjelder både aktiviteter og innhold (Hva betyr det for eksempel "Å følge Jesus?")

Vi vil ha et mer globalt perspektiv.

Kirken må vise at de bryr seg om de som er våre neste – også de langt borte. Viktig del av Changemakers arbeid.

Hva er det beste med kirken nå?

Nidaros

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Kirka er stabil, men litt vel gammeldags. Kan føre til at unge ikke føler seg så hjemme. Ofte litt kjedelige prester som mangler innlevelse – appellerer ikke så mye til unge.

Litt lite menneskelig. Mange ord- omformes sjelden til handling.

Viljen til forandring er der, men ikke alltid er det nok kompetanse til det i stabene.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Kirken må bli mer attraktiv for mennesker i alle aldre og med ulike interesser. Prøve å senke terskelen for fellesskapet.

Hva er det beste med kirken nå?

Kirka tilbyr et meningsfylt fellesskap som gir åndelig næring. Det er veldig bra.

Hamar

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Kirken er endringsvillig. De lytter til ungdommens stemmer. Interessert i hva de unge sier.

Det synes vi er veldig positivt. Ungdom kommer mer fram i kirka. Flere lavterskeltilbud til ungdom – sportsaktiviteter osv. Kan bli et problem – mer fokus på aktiviteten enn på det kristne budskapet – der er det en vanskelig balansegang.

Med varierende hyppighet er kirka flink til å ta gudstjenesten ut av kirkerommet.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Kirken trenger flere engasjerende former for gudstjeneste

Kirken trenger en mer inkluderende språkbruk.

Utfordring til å få ungdom med. I konfirmasjonstiden kan man sette ungdom som minestranter – og positiv pr for kirkepolitikk. Men hva kan gjøres med å holde dem? Bygd og by. 20-30 til en kirke til 20 000 i neste. Bør være åpen for samarbeid mellom menigheter – gjerne på prostnivå.

Hva er det beste med kirken nå?

Er i vekst. Trekker flere ungdommer. Er på gang i riktig retning. Gjøvik: Kristen paintballklubb. Kirka har stort nedslagsfelt.

Tilhørighet og mangfold!

Sør-Hålogaland

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Variert. To forskjellige: Bygder: Stabilt – ikke noe ungdomsarbeid – ingen ungdommer som bor der – eller de er ikke med i kirka.

Fire byer – aktivt ungdomsarbeid.

Inntrykk av at kirka er på siden av samfunnet. En ting som man holder på med som ikke er relevant for noe annet man gjør.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Dårlig rekruttering.

Nye reformer. Reformen presser kirken både med tanke på tid og forholdet til Læstadianere og Bedehusfolket som er veldig konservative miljø. Dersom reformene går mye imot deres oppfatninger kommer de til å slutte å møte opp og bremse reformprosessene.

Hva er det beste med kirken nå?

Bispedømmet har fokusert på kirke for alle og legger godt til rette. Fokus på grønn kirke.

Nord-Hålogaland

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

En del reformkaos, høye mål, men klarer kirken å leve opp til disse forventningene? Hvordan skal vi som ungdomsråd kunne jobbe konkret så vi ser at det blir noe ut av det vi gjør? Hvordan kan vi se at det blir noe igjen av det vi gjør – at vi får noe tilbake? Mange gode reformer – men også litt kaos? Hva blir egentlig gjort, men når blir lovnadene holdt.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Å skape felleskap – vanskelig å skape de gode felleskap over store avstander

Samisk ungdomsarbeid og samisk kirkeråd får for lite midler, trenger flere ressurser

Hva kan kirken bidra med for å få folk komme tilbake etter avsluttet utdanning?

Hovedsakelig fellesskapene. Ikke bare det som holder – hvordan bygger bærekraftige fellesskap på tvers av generasjoner – kirke som holder over tid!

Hva er det beste med kirken nå?

Kirken er faktisk et godt felleskap der vi kan møte, fellesskapene

Våger å satse. Bruker mye penger på det.

KFUK-KFUM:

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Raus og inkluderende! Men det er også en utfordring. Men det er bare 3% som faktisk kommer på gudstjenestene. Få flere.

Modig utad, men noen ganger ikke like modig innad. Diskutere. Har selv ikke hatt noen organisert tilbud etter konftiden for å diskutere det man tror på.

Mange tilbud der du kan være med som leder, men lite der man kan få.

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Generasjoner:

I større grad burde unge komme på 11 gudstjenesten, men også invitere eldre til ungdomsgudstjenester, men også gjøre kl. 11- gudstjenesten mer attraktiv

Konfirmantarbeidet er ei utfordring (spekter mellom truande og ikkje-truande)

Hva er det beste med kirken nå?

Får mange ungdommer til å blomstre

Raus åpen trygg og inkluderende. Mange som ikke føler seg hjemme andre steder blir tatt imot.

Kirken som har Jesus som sitt viktigste produkt.

Borg bispedømme

Hvilket inntrykk har vi av kirken nå?

Litt stivt og formelt

Litt mindre seremoniell gudstjeneste

Kirker er i en god utvikling

Hvilke utfordringer og problemer står kirka overfor?

Flere ungdom i kirka

Inkludering av de unge

Ansiktsløft for kirka

Flere nye impulser

Konfirmasjonspraksis

Oppfølging etter konfirmasjon

Hva er det beste med kirken nå?

Godt miljø

Et godt fellesskap

Åpen og inkluderende